

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 16. júla 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof – Nemecko) – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG/Finanzamt Nordenham (C-108/14) a Finanzamt Hamburg-Mitte/Marenave Schifffahrts AG (C-109/14)

(Spojené veci C-108/14 a C-109/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — DPH — Šiesta smernica 77/388/EHS — Článok 17 — Právo na odpočet — Čiastočný odpočet — DPH zaplatená holdingovými spoločnosťami za nadobudnutie kapitálu investovaného do ich dcérskych spoločností — Poskytnutie služieb dodaných dcérskym spoločnostiam — Dcérske spoločnosti založené ako osobné spoločnosti — Článok 4 — Vznik skupiny osôb, ktoré možno považovať za jednu zdaniteľnú osobu — Podmienky — Požiadavka vzťahu podriadenosti — Priamy účinok)

(2015/C 302/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG (C-108/14), Finanzamt Hamburg-Mitte (C-109/14)

Žalovaní: Finanzamt Nordenham (C-108/14), Marenave Schifffahrts AG (C-109/14)

Výrok rozsudku

- Článok 17 ods. 2 a 5 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2006/69/ES z 24. júla 2006 sa má vykladať v tom zmysle, že:
 - výdavky vynaložené holdingovou spoločnosťou v súvislosti s nadobudnutím podielov v dcérskych spoločnostiach, do ktorých riadenia sa zapája, a ktorá pri tejto príležitosti vykonáva hospodársku činnosť, treba posúdiť tak, že sú súčasťou jej všeobecných nákladov a daň z pridanej hodnoty zaplatená z týchto výdavkov sa má v zásade v celom rozsahu odpočítať, ibaže niektoré hospodárske plnenia uskutočnené na výstupe sú oslobodené od dane z pridanej hodnoty na základe šiestej smernice 77/388, zmenenej a doplnenej smernicou 2006/69 a v takomto prípade sa právo na odpočet môže vykonať len spôsobmi upravenými v článku 17 ods. 5 tejto smernice,
 - výdavky vynaložené holdingovou spoločnosťou v súvislosti s nadobudnutím podielov v dcérskych spoločnostiach, ktorá sa zapája do riadenia len niektorých z nich a vo vzťahu k ostatným naopak nevykonáva hospodársku činnosť, treba posúdiť tak, že sú len sčasti súčasťou jej všeobecných nákladov, a teda daň z pridanej hodnoty zaplatená z nákladov sa môže odpočítať len pomerne z nákladov, ktoré prináležia k hospodárskej činnosti, v súlade s kritériami prerozdelenia stanovenými členskými štátmi, ktoré v rámci výkonu tejto právomoci musia zohľadniť účel a štruktúru šiestej smernice, čo prináleží posúdiť vnútroštátnym súdom, a na tomto základe stanoviť spôsob výpočtu, ktorý objektívne odráža skutočne započítanú časť výdavkov vynaložených na vstupe vo vzťahu k hospodárskej činnosti a nehospodárskej činnosti.
- Článok 4 ods. 4 druhý pododsek šiestej smernice 77/388, zmenenej a doplnenej smernicou 2006/69 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava vyhradzovala možnosť vzniku skupiny, ktorú na účely dane z pridanej hodnoty bude možné považovať za jedinú zdaniteľnú osobu, tak ako je upravená v tomto ustanovení, len pre osoby s právnou subjektivitou, ktoré sú k daňovému subjektu tejto skupiny vo vzťahu podriadenosti, ibaže tieto požiadavky predstavujú nevyhnutné a primerané opatrenie vo vzťahu k týmto cieľom, ktorými je predchádzať zneužívajúcemu konaniu alebo správaniu alebo bojovať proti daňovým podvodom a obchádzaniu daňovej povinnosti, čo prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu.

3. Článok 4 ods. 4 šiestej smernice 77/388, zmenenej a doplnenej smernicou 2006/69 nemožno považovať za ustanovenie s priamym účinkom, ktoré zdaniteľným osobám umožňuje domáhať sa jeho uplatnenia voči ich členskému štátu v prípade, ak by jeho právna úprava nebola v súlade s týmto ustanovením a nebolo by ju možné vykladať v súlade s ním.

(¹) Ú. v. EÚ C 159, 26.5.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 16. júla 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunsko) – ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA/Consiliul Concurenței

(Vec C-172/14) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Kartely — Spôsoby rozdelenia klientov na trhu súkromných dôchodkových fondov — Existencia obmedzenia hospodárskej súťaže v zmysle článku 101 ZFEÚ — Vplyv na obchod medzi členskými štátmi)

(2015/C 302/09)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

Odporca: Consiliul Concurenței

Výrok rozsudku

Článok 101 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že dohody o rozdelení klientov, akými sú dohody uzavreté medzi súkromnými dôchodkovými fondmi vo veci samej, predstavujú kartelovú dohodu s protisúťažným cieľom, pričom počet klientov, na ktorých sa tieto dohody vzťahujú, nemôže byť na účely posúdenia splnenia podmienky obmedzenia hospodárskej súťaže v rámci vnútorného trhu relevantný.

(¹) Ú. v. EÚ C 212, 7.7.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. júla 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione – Taliansko) – A/B

(Vec C-184/14) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych a obchodných veciach — Právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti — Nariadenie (ES) č. 4/2009 — Článok 3 písm. c) a d) — Návrh týkajúci sa vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, ktorý bol súčasne podaný v rámci konania o rozluke v inom členskom štáte, ako je členský štát, kde majú deti obvyklý pobyt)

(2015/C 302/10)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione